

ORDIN Nr. 4120/2015 din 28 decembrie 2015

privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea măsurilor de simplificare cu privire la transferuri și achiziții intracomunitare asimilate prevăzute la art. 270 alin. (10) și art. 273 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal

EMITENT: MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

PUBLICAT ÎN: MONITORUL OFICIAL NR. 981 din 30 decembrie 2015

În baza prevederilor art. 270 alin. (10) și (14) și ale art. 273 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

ART. 1

Se aprobă Instrucțiunile pentru aplicarea măsurilor de simplificare cu privire la transferuri și achiziții intracomunitare asimilate prevăzute la art. 270 alin. (10) și art. 273 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cuprinse în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

ART. 2

Aplicarea măsurilor de simplificare este opțională pentru operatorii economici care desfășoară operațiuni cu bunuri vândute în regim de consignație, stocuri la dispoziția clientului sau bunurile transmise în vederea testării sau a verificării conformității. Instrucțiunile cuprinse în anexă stabilesc și tratamentul fiscal aplicabil în situația în care statele membre implicate nu aplică măsuri de simplificare sau nu acceptă aplicarea măsurilor de simplificare.

ART. 3

Referirile la Codul fiscal din cuprinsul instrucțiunilor prevăzute în anexa la prezentul ordin reprezintă trimiteri la titlul VII "Taxa pe valoarea adăugată" al Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

ART. 4

La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2.216/2006 pentru aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea măsurilor de simplificare cu privire la transferuri și achiziții intracomunitare asimilate prevăzute la art. 128 alin. (10) și art. 130¹ alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.040 din 28 decembrie 2006, cu modificările și

completările ulterioare.

ART. 5

Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la 1 ianuarie 2016.

Ministrul finanțelor publice,

Anca Dana Dragu

București, 28 decembrie 2015.

Nr. 4.120.

ANEXĂ

INSTRUCȚIUNI

pentru aplicarea măsurilor de simplificare cu privire la transferuri și achiziții intracomunitare asimilate prevăzute la art. 270 alin. (10) și art. 273 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal

CAPITOLUL I

Aplicarea măsurilor de simplificare cu privire la transferuri și achiziții intracomunitare asimilate prevăzute la art. 270 alin. (10) și art. 273 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, pentru bunurile vândute în regim de consignație sau din stocuri la dispoziția clientului

ART. 1

În scopul aplicării prezentelor instrucțiuni:

1. Pentru bunurile livrate în baza unui contract de consignație, se consideră că livrarea bunurilor de la consignatar la client are loc la data la care bunurile sunt livrate de clientul clientului său. În sensul titlului VII din Codul fiscal, contractul de consignație reprezintă un contract prin care clientul se angajează să livreze bunuri clientului, pentru ca acesta din urmă să găsească un cumpărător pentru aceste bunuri. Clientul acționează în nume propriu, dar în contul clientului când livrează bunurile către cumpărători.

2. Pentru stocurile la dispoziția clientului, se consideră că transferul proprietății bunurilor are loc la data la care clientul intră în posesia bunurilor. Stocurile la dispoziția clientului reprezintă o

operațiune potrivit căreia furnizorul transferă regulat bunuri într-un depozit propriu sau într-un depozit al clientului, prin care transferul proprietății bunurilor intervine, potrivit contractului, la data la care clientul scoate bunurile din depozit, în principal pentru a le utiliza în procesul de producție.

ART. 2

Dacă nu se aplică măsurile de simplificare prevăzute la art. 3, atunci când un bun este transportat în România dintr-un alt stat membru în cadrul unui contract de consignație sau al unui contract privind stocuri la dispoziția clientului, furnizorul care nu este stabilit și nici înregistrat în scopuri de TVA în România:

a) realizează un transfer în statul membru de origine, conform echivalentului din legislația statului membru respectiv al art. 270 alin. (10) din Codul fiscal;

b) realizează o achiziție intracomunitară asimilată în România, conform art. 273 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal;

c) realizează o livrare de bunuri care are loc în România, conform art. 275 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, atunci când consignatarul livrează ulterior la rândul său bunurile cumpărătorului sau când bunurile din stocul la dispoziția clientului intră efectiv în posesia clientului;

d) trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA în România, conform art. 316 din Codul fiscal, pentru a realiza operațiunile prevăzute la lit. b) sau, după caz, lit. c).

ART. 3

(1) Pentru a diminua problemele de natură practică în ceea ce privește înregistrarea în scopuri de TVA în România a furnizorilor menționați la art. 2 se aplică măsurile de simplificare prevăzute de prezentul articol, dacă:

a) consignatarul sau cumpărătorul bunurilor, în cazul stocurilor la dispoziția clientului, este înregistrat în România în scopuri de TVA conform art. 316 sau 317 din Codul fiscal;

b) statul membru de origine nu consideră mutarea acestor bunuri ca transfer sau aplică ori acceptă un regim de simplificare similar celui aplicat în România;

c) consignatarul sau cumpărătorul bunurilor, în cazul stocurilor la dispoziția clientului, din România este cunoscut de către furnizor atunci când bunurile sunt transportate din alt stat membru în România.

(2) Se consideră că furnizorul nu a realizat o achiziție intracomunitară asimilată în România în momentul sosirii bunurilor ce au fost trimise în cadrul unui contract de consignație sau al unui contract privind stocuri la dispoziția clientului, iar eventuala restituire a bunurilor respective în statul membru din care au provenit nu va fi considerată transfer în sensul art. 270 alin. (10) din Codul fiscal.

(3) Vânzarea de bunuri de la furnizor la consignatar sau la clientul la dispoziția căruia au fost puse bunurile este considerată:

a) o livrare intracomunitară, din punctul de vedere al furnizorului, pe care acesta trebuie să o declare ca atare în statul membru din care au fost transportate bunurile;

b) o achiziție intracomunitară, din punctul de vedere al consignatarului sau al cumpărătorului bunurilor, în cazul stocurilor la dispoziția clientului, conform art. 273 alin. (1) din Codul fiscal, pe care consignatarul sau cumpărătorul bunurilor trebuie să o declare ca atare în România.

(4) Consignatarul și cumpărătorul bunurilor, în cazul stocurilor la dispoziția clientului, trebuie să emită documentele prevăzute la art. 320 din Codul fiscal și să țină un registru special în care să raporteze:

a) data sosirii, denumirea și cantitatea bunurilor primite;

b) data livrării locale a acestor bunuri în România, cu o trimitere la factură sau la alt document emis;

c) data transportului de bunuri care nu au fost achiziționate și care se restituie în statul membru de unde au provenit, precum și natura și cantitatea acestor bunuri;

d) numele, adresa și datele de identificare ale fiecărui furnizor.

ART. 4

(1) În cazul bunurilor transportate din România în alt stat membru în cadrul unui contract de consignație sau al unui contract privind stocuri la dispoziția clientului, dacă nu se aplică măsurile de simplificare prevăzute la alin. (3) și (4), furnizorul:

a) realizează un transfer în România, conform art. 270 alin. (10) din Codul fiscal, operațiune asimilată livrării intracomunitare de bunuri;

b) realizează o achiziție intracomunitară asimilată în statul membru de sosire a bunurilor, conform echivalentului din legislația statului membru respectiv al art. 273 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal;

c) realizează o livrare de bunuri ce are loc în statul membru de sosire a bunurilor, conform echivalentului din legislația statului membru respectiv al art. 275 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, către consignatar, atunci când consignatarul livrează bunurile clientului, pentru bunurile livrate în baza unui contract de consignație, sau către cumpărătorul bunurilor, în cazul stocurilor la dispoziția clientului, atunci când clientul intră efectiv în posesia bunurilor;

d) trebuie, în principiu, să solicite înregistrarea în scopuri de TVA în statul membru de sosire a bunurilor, pentru a realiza operațiunile menționate la lit. b) sau, după caz, lit. c).

(2) Pentru a diminua problemele de natură practică legate de înregistrarea în scopuri de TVA a furnizorului în statul membru în care bunurile au fost transportate se aplică sistemul de simplificare prevăzut la alin. (3) și (4) dacă:

a) statul membru de sosire nu consideră sosirea bunurilor ca o achiziție intracomunitară asimilată sau aplică ori acceptă un regim de simplificare similar celui aplicat în România;

b) consignatarul sau cumpărătorul bunurilor, în cazul stocurilor la dispoziția clientului, din celălalt stat membru este cunoscut de către furnizor atunci când bunurile sunt transportate din România în statul membru de sosire a bunurilor și este înregistrat în scopuri de TVA în respectivul stat membru.

(3) Transportul bunurilor din România în celălalt stat membru, fără să existe o tranzacție propriu-zisă, trebuie raportat de către furnizor în registrul nontransferurilor și, dacă ulterior bunurile sunt cumpărate, trebuie să se facă o mențiune în registrul nontransferurilor cu privire la factura emisă pentru această livrare intracomunitară de bunuri. Eventuala restituire în România a bunurilor respective din statul membru în care au fost transportate nu va fi considerată transfer în acel stat membru, conform echivalentului din legislația statului membru respectiv al art. 270 alin. (10) din Codul fiscal, și nici o achiziție intracomunitară asimilată în România, fiind consemnată doar în registrul de nontransferuri.

(4) Vânzarea de bunuri de la furnizor la consignatar, în cadrul unui contract de consignație, sau la cumpărătorul bunurilor, în cazul stocurilor la dispoziția clientului, este considerată ca fiind:

a) o livrare intracomunitară de bunuri, de natura celei menționate la art. 270 alin. (9) din Codul fiscal, pe care furnizorul trebuie să o declare ca atare în România;

b) o achiziție intracomunitară de bunuri în statul membru de destinație, de natura celei menționate în echivalentul din legislația statului membru respectiv al art. 273 alin. (1) din Codul fiscal, pe care consignatarul, în cazul contractului de consignație, sau cumpărătorul bunurilor, în cazul stocurilor la dispoziția clientului, trebuie să o declare ca atare în celălalt stat membru.

CAPITOLUL II

Aplicarea măsurilor de simplificare cu privire la transferuri și achiziții intracomunitare asimilate menționate la art. 270 alin. (10) și la art. 273 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, pentru bunurile transmise în vederea testării sau a verificării conformității

ART. 5

(1) Pentru bunurile transmise în vederea testării sau a verificării conformității, se consideră că transferul proprietății bunurilor a avut loc la data acceptării bunurilor de către beneficiar. Bunurile transmise în vederea verificării conformității sunt bunurile oferite de furnizor clienților, aceștia având dreptul fie să le achiziționeze, fie să le returneze furnizorului. Contractul aferent bunurilor livrate în vederea testării este un contract provizoriu prin care vânzarea efectivă a bunurilor este condiționată de obținerea de rezultate satisfăcătoare în urma testării de către clientul potențial, testare ce are scopul de a stabili că bunurile au caracteristicile solicitate de clientul respectiv.

(2) În scopul aplicării prezentelor instrucțiuni:

a) un bun transportat dintr-un stat membru în alt stat membru în cadrul unei vânzări cu

verificarea conformității, definită la art. 576 alin. (2) din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2.913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar, cu modificările și completările ulterioare, se referă la bunuri care, dacă ar fi importate, nu ar putea fi importate ca mostre și pe care furnizorul care dorește să le vândă le trimite pentru verificare clientului, care poate decide să le cumpere după verificare; sau

b) un bun transportat dintr-un stat membru în alt stat membru în cadrul unei vânzări cu testare, definită la art. 573 lit. a) sau b) din Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93, cu modificările și completările ulterioare, se referă la bunuri care, pentru a fi importate, ar fi supuse unor teste, experimente, demonstrații sau verificări prevăzute în contractul de cumpărare.

ART. 6

(1) În cazul bunurilor sosite în România în situațiile și în condițiile prevăzute la art. 5, furnizorul:

a) realizează un nontransfer în statul membru de plecare conform echivalentului în legislația statului membru respectiv a art. 270 alin. (12) lit. h) din Codul fiscal;

b) nu realizează o achiziție intracomunitară asimilată în România conform art. 273 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal.

(2) Din momentul în care un bun expediat în condițiile prevăzute la art. 5 este achiziționat de beneficiar, dacă nu se aplică măsurile de simplificare prevăzute la alin. (3), furnizorul:

a) realizează un transfer în statul membru de plecare conform echivalentului din legislația statului membru respectiv al art. 270 alin. (13) din Codul fiscal;

b) realizează o achiziție intracomunitară asimilată în România conform art. 273 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal;

c) realizează o livrare de bunuri ce are loc în România conform art. 275 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal;

d) trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA în România pentru a realiza operațiunile menționate la lit. b) sau, după caz, lit. c).

(3) Pentru a diminua problemele de natură practică privind înregistrarea în scopuri de TVA în România, dacă beneficiarul este înregistrat în scopuri de TVA conform art. 316 sau 317 din Codul fiscal, se aplică următorul sistem de simplificare, în momentul în care bunurile sunt vândute beneficiarului:

a) se consideră că are loc o livrare intracomunitară de bunuri, conform echivalentului în legislația statului membru de plecare al art. 270 alin. (9) din Codul fiscal, pe care furnizorul trebuie să o declare ca atare în statul membru de plecare;

b) se consideră că achiziția intracomunitară de bunuri este realizată de către beneficiar conform art. 273 alin. (1) din Codul fiscal, pe care beneficiarul trebuie să o declare ca atare în România.

ART. 7

(1) În situația în care un bun este expediat din România în alt stat membru în situațiile și condițiile prevăzute la art. 5, furnizorul:

a) realizează un nontransfer în România conform art. 270 alin. (12) lit. h) din Codul fiscal;

b) în principiu, nu realizează o achiziție intracomunitară asimilată în celălalt stat membru, conform echivalentului din legislația statului membru respectiv al art. 273 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal.

(2) Din momentul în care un bun transportat în condițiile prevăzute în alin. (1) este achiziționat de beneficiar, dacă nu se aplică măsurile de simplificare prevăzute la alin. (4) și (5), furnizorul:

a) realizează, în principiu, un transfer în România conform art. 270 alin. (13) din Codul fiscal;

b) realizează, în principiu, o achiziție intracomunitară asimilată în celălalt stat membru, conform echivalentului din legislația statului membru respectiv al art. 273 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal;

c) realizează o livrare de bunuri care are loc în celălalt stat membru, conform echivalentului în legislația statului membru respectiv al art. 275 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal;

d) în principiu, trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA în celălalt stat membru pentru a realiza operațiunile menționate la lit. b) sau, după caz la lit. c).

(3) Pentru a diminua problemele de natură practică legate de înregistrarea în scopuri de TVA în celălalt stat membru, se aplică sistemul de simplificare prevăzut la alin. (4) și (5), dacă:

a) statul membru de sosire nu consideră că operațiunea este o achiziție intracomunitară asimilată sau aplică ori acceptă un sistem de simplificare similar celui aplicat în România;

b) potențialul cumpărător al bunurilor din statul membru de sosire este înregistrat în scopuri de TVA în acel stat membru și este cunoscut de furnizor în momentul în care bunurile sunt transportate din România în acel stat membru.

(4) Transportul bunurilor din România în celălalt stat membru, fără a exista o tranzacție propriu-zisă, trebuie raportat în registrul nontransferurilor, iar dacă ulterior bunurile sunt achiziționate de beneficiar, se face o mențiune în registrul nontransferurilor cu privire la factura emisă pentru livrarea intracomunitară a bunurilor.

(5) Atunci când bunurile sunt achiziționate de beneficiar:

a) furnizorul realizează o livrare intracomunitară de bunuri, conform art. 270 alin. (9) din Codul fiscal, pe care trebuie să o declare ca atare în România;

b) beneficiarul realizează o achiziție intracomunitară de bunuri, conform echivalentului în legislația celuilalt stat membru al art. 273 alin. (1) din Codul fiscal, pe care trebuie să o declare ca atare în celălalt stat membru.